

EST. 2020

HEIKRANTJE

DE GAZET VAN DE HAA

MAART 2021

NUMMER 1 - JAARGANG 2

MEESPELEN MET DE GROOTSTE BALDERSE QUIZ?

Op 16 januari vond de '1e Grote Heikantse Corona Quiz voor Jan en Alleman' plaats.

Omwillen van Corona kon dit – natuurlijk – alleen online doorgaan, maar daarom was er zeker niet minder spanning én ambiance.

72 ploegen streden via Facebook en Kahoot in 6 rondes, en er waren dankzij Beau, Kens, Boskeshoeve, Station Balder, Jazer, Merkaa, Vekemans Verzekeringen, Frans Busschots en de Wereldwinkel, heel wat toffe prijzen te winnen.

1^E GROTE BALDERSE CORONA QUIZ OP 13 MAART OM 20U

Op zaterdag 13 maart doen we het nog eens over en steken we ook de spoorweg over: in elke ronde zal er een vraag over Balder inzitten.

We zien het ook wat groter voor deze editie en willen de 'grootste quiz ooit' in onze gemeente organiseren. Niet te missen!

Inschrijven doe je door 3 euro te storten op BE08 7360 7348 2113 en je e-mailadres te vermelden als mededeling.

We contacteren je dan met alle info.

Opgelet: er kunnen maximaal 250 ploegen meedoen, dus wees er snel bij! :-)

Heikantse groet en tot binnenkort!
Wim

IN DIT NUMMER

- Heikantenaar in het buitenland p. 2
- Mop van de Moesj p. 4
- Groetjes van ... p. 5
- Sport: bokskampioen p. 6
- Sport: JumpXtreme p. 8
- Tournee kafee p. 11
- Uit de oude doos p. 12
- Heikants dialect p. 14
- Adverteren p. 15

Dirk Beenhouwerij
vers vlees, charcuterie en feestschotels

AARSCHOTSEBAAN 119
2590 BERLAAR -HEIKANT
015 24 10 50

www.beenhouwerijdirk.be
kensdirk@gmail.com

.....

MA	gesloten
DI	08u - 12u30 & 13u30 - 18u00
WO	08u - 12u30 & 13u30 - 18u00
DO	gesloten
VR	08u - 12u30 & 13u30 - 18u00
ZA	07u00 - 16u00
ZO	07u00 - 12u00

.....

Vers is ons vak

Tuinbouwbedrijf DILLEN

Verse groenten uit eigen kweek
Dagvers-Kwaliteit-Service

Gangelberg 3, Berlaar

Openingsuren:
maa t.e.m. zat: 9h – 17h
zon- & feestdag: 8h – 12h

Vandaag besteld, morgen in huis!
www.tuinbouwbedrijfdillen.be

Ons aanbod is uitgebreid!
Lokaal brood, wafeltjes, koekjes, (borrel)noten, fruitsap,...

Vers uit de oven... bij jou geleverd

Bezoek snel onze winkel, onze webshop & ons op Facebook!

tuinbouwbedrijf.dillen@skynet.be
0474/ 36 07 84 - 0476/ 68 48 11

NELE VAN DESSEL

TEKST & FOTO'S Nele Van Dessel & Wim Soons

Nele bij haar vertrek op Melkouwten, met haar zus Lise en moemoe Stans

1. IK GROEIDE OP IN/BIJ ...

De oudere generatie op de Hei zal mij kennen als 'een kleindochter van Stans Verbist'. Ik groeide op in de Heidestraat 17, naast dokter Coenen. Dochter van Magda en Ludo, en oudste zus van Karen en Lise.

Ik ging naar de lagere school op de Hei en het middelbaar in Berlaar. Vanaf mijn 15 jaar was ik lid van de chiro. Ik stond 4 jaar in leiding: voor de speelclub (samen met de interviewer), kwiks en tiptiens.

Ik zat ook in de muziekschool, en speelde piano en mandoline. Ik ben al jaren aan het denken dat ik die piano eens terug wil vast nemen, maar dat komt er niet van..

In Leuven studeerde ik voor bio-ingenieur en schreef mijn thesis over T-cel leukemie. Daar begon het verhaal dat me naar de VS zou leiden.

2. IK VERTROK ...

Nadat ik in 2007 afstudeerde als bio-ingenieur, doctoreerde ik in Leuven nog 5 jaar verder. Ik deed onderzoek naar epigenetica en kanker.

Ik werkte tijdens mijn doctoraats-onderzoek met een proteïne dat een belangrijke rol speelde bij de ontwikkeling van kanker, maar tot mijn grote frustratie kon ik daar niets mee doen, omdat er momenteel geen manier bestond om de werking van dit proteïne te blokkeren.

Toen mijn doctoraat op zijn einde liep schreef ik brieven naar verschillende onderzoeksinstituten. Ik had geen gezin, geen lief, geen verantwoordelijkheden die me hier hielden.. en daardoor schrijf je niet alleen naar de 'realistische opties dicht bij huis', maar ga je ook wat dromen. Ik was 2 jaar voor het afstuderen al artikels beginnen lezen over het gebruik van Salmonella in kankerbehandeling. Wat men daarbij doet, is salmonellabacteriën gebruiken als kleine 'robotjes', die groeien dan in tumoren en leveren vervolgens medicijnen af in de tumorcel en nergens anders.

Ik zag hier een manier in om toch te werken met mijn 'moeilijk te

bereiken' proteïne, maar iedereen dacht dat ik gek was, inclusief mijn doctoraatspromotor.

Toen ik las over het onderzoek aan de University of Massachusetts, Amherst wist ik dat dat het onderzoek was dat ik écht wilde doen. Ik trok mijn stoute schoenen aan en schreef ook hen aan en ... ik kreeg als antwoord dat 'als ik ergens onderzoeksgeld kon vinden, ik mocht komen'. Ik ben er toen in geslaagd om fondsen voor een jaar te krijgen, om dan op mijn 28ste naar de VS te vertrekken. Op 29 augustus, 10 dagen na mijn verjaardag.

Je legt een traject van 8-9 jaar af om tot een effectief medicijn te komen

Intussen werkt de technologie maar ... met een ander proteïne dan dat van mijn doctoraat. Dat gaat wel vaker zo in onderzoek. We hebben nu een kleine biotech startup opgericht die 3 mensen voltijds in dienst heeft, en waarvan ik de CEO ben. We hebben tot nu toe 2 miljoen dollar in investeringen sinds januari.

Hoe ver we dan staan met ons medicijn? Op dit moment zitten we in de 'preklinische fase', waarbij ze testen of het veilig is en hoeveel effect het heeft op verschillende type tumoren. Binnen 2 à 3 jaar gaan we dan naar de FDA (Food and Drug Administration) om een goedkeuring te krijgen om met de klinische testen in het ziekenhuis te beginnen. Hopelijk binnen 7-8 jaar kan het dan goedgekeurd worden voor gebruik bij patiënten over heel de wereld.

Pas op: in elke fase kan het misgaan. Bij het begin van zo'n traject is de kans dat je éffectief komt tot een medicijn dat op de markt komt, maar 2%. Intussen is die gestegen tot 5%. Vooral de stap 'van muis naar mens' is een hele grote. Nu ik CEO ben,

zit ik voor het eerst sinds jaren niet meer de ganse dag in het labo, maar moet ik me toeleggen op het zoeken van middelen. Voor de Coronacrisis bestond een groot deel van mijn job uit netwerken, nu kan dat niet meer en ben ik veel bezig met het schrijven van beursaanvragen. Met de Coronacrisis is het even heel spannend geweest. Ik dacht dat we het niet gingen halen, maar we hebben vorig jaar 1,3 miljoen dollar in investeringen binnen gekregen, dus we zitten weer goed.

Op persoonlijk vlak zijn mijn partner en ik het levend cliché (lacht): net op het moment dat ik dacht aan terugkeren naar België, ben ik een koppel geworden met de professor met wie ik samen werk, en die 12 jaar ouder is dan ik. Hij was gescheiden en heeft 4 kinderen, tussen 6 en 14 jaar. Ik moet eerlijk toegeven, plusmama worden was niet iets wat ik mezelf ooit zag doen, maar ik zie ze allevier doodgraag.

3. HET LEVEN IN MIJN DEEL VAN DE WERELD IS ...

Het eerste jaar had ik het heel moeilijk. Iedereen denkt hier in de VS dat je dezelfde cultuur hebt omdat je Westers bent, maar dat is niet zo, er zijn heel wat verschillen. Er zijn hier heel wat minderheden die we in Vlaanderen niet kennen,

en sommige zaken liggen veel gevoeliger. Zo is het voor Europeanen heel moeilijk om te beseffen hoe 'diep' de situatie zit ten aanzien van de Afro-Amerikanen. De traditie die in Vlaanderen bestaat rond 'zwarte Piet', dat krijgt je hier niet uitgelegd. Er is hier dan ook natuurlijk heel wat gebeurd: de erfenis van de slavernij is niet ver weg, en geregeld worden mensen op straat doodgeschoten tijdens politiecontroles. Het is echter niet alleen raciaal, als je iemand hier een "Marina" zou noemen zoals we op de Hei wel eens deden, zien ze dat hier als een negatieve kijk op latino's, terwijl wij Spanjaarden niet als een minderheid beschouwen.

Ik leef in Western Massachusetts, echt in de velden. De universitaire omgeving is heel blank, in de grote steden in de buurt wonen er heel wat mensen van Mexicaanse origine. Maar even goed zijn er hier boeren van Poolse origine: zeer katholiek en anti-abortus. De eerste jaren heb ik hier in een armere en dus meer gemengde buurt gewoond die bekend stond als gevaarlijk. We hoorden er soms wel geweerschoten, maar ik heb er graag gewoond. De mensen waren er heel vriendelijk, je werd altijd uit de nood geholpen en iedereen sprak je aan. Op zondag speelde er heel de dag muziek buiten en was iedereen op straat.

Nele met haar partner en zakenpartner Neil Ernest. Samen runnen ze hun bio tech startup die kankeronderzoek doet aan de Massachusetts Institute of Technology.

Verder heeft het even geduurd voor ik in de VS echte vrienden heb kunnen maken. Vriendschap is hier iets heel anders: men zegt altijd "Hi, how are you?", maar eigenlijk wil niemand weten hoe het met je gaat. Iedereen zegt ook 'we zullen eens een koffie gaan drinken', maar ook dat is maar een beleefdheidsuitdrukking. Ook moet je hier echt durven opkomen voor jezelf. Als je vindt dat je niet eerlijk behandeld wordt: "Speak up". Wij zijn dat als Vlamingen niet altijd gewoon, en sommigen vinden het al lastig om iets te zeggen als je 5 euro wisselgeld te weinig terugkreeg. Hier is iedereen heel mondig.

De lagere school kost hier zo'n €20 000 per jaar per kind

Het patriotisme is hier ook enorm aanwezig. Bij een voetbalwedstrijd tussen 14-jarigen wordt hier voor de start het volkslied gespeeld, en dan gaat iedereen rechtstaan met zijn hand op het hart. Of je als immigrant snel 'tot de club' behoort...? Dat hangt toch wat af van je herkomst denk/vrees ik..

Politiek waren de jaren onder Trump echt erg. In academische milieus zijn er wel erg weinig Trump-supporters, en Boston – de grootste stad van onze staat, is heel liberaal (Niet zoals het Belgische liberaal, hier betekent dat dat ze eerder socialistische idealen hebben). Veel mensen dragen hier bv. een mondkap, en daardoor doet de staat het ook goed in de Covid-cijfers. Toch wonen er hier in de buurt ook wel wat Trumpsupporters. Grappig ook: er is hier een grote rivier in de buurt (de Connecticut) en mensen met een 'power boat met grote motor' zijn vaak Trump supporters, mensen met een zeilboot zijn vaker lid van de democratische partij. Er zijn hier ook heuse bootparades voor Trump georganiseerd.

4. WAT IK VAAK/NOOIT MIS IS ...

Het is al even geleden dat ik op de Hei ben geraakt. Normaal kom ik één keer per jaar. In oktober 2019 ben ik voor het laatst geweest en normaal ging ik er nu zijn met de geboorte van Wies, maar Corona heeft stokken in de wielen gestoken.

Wat ik mis? De familie natuurlijk, met toch een speciale vermelding voor ons moemoe, omdat ik weet dat ze dit gaat lezen

Een bakker en beenhouwer kennen ze hier niet. Ofwel ga je naar een supermarkt waar de kwaliteit slecht is, wil je iets beter dan kom

je terecht in dure zaken waar men 'Franse patisserie' verkoopt. Een lekker pistoleeke me kaas? Pistolekes kennen ze hier niet, enkel harde zuurdesembroodjes. Ook mosselen, een lekkere kaaskroket,... zie je hier niet. Deftig eten, iets wat je bij ons overal aan een redelijke prijs kan krijgen, is hier echt een luxe. Sommige dingen leer je na een tijd zelf maken, zo ben ik (en de kinderen) best tevreden van mijn Luikse (suiker)wafels.

Op sommige vlakken weten de mensen in Vlaanderen echt niet hoe goed ze het hebben, iedereen zou eens een half jaar in de VS moeten wonen om dat te ervaren. Ons mama heeft altijd geklaagd over hoeveel belastingen je in België wel niet betaalt (en ik vermoed dat ze zeker niet de enige is). Tot ze zag wat je daarvoor terugkrijgt in vergelijking met hier. Denk maar aan onze pensioenen, de gezondheidszorg en het onderwijs, die spotgoedkoop zijn in vergelijking met wat je hier betaalt.

Mijn werkneemster op het bedrijf is een studieschuld van 100.000 dollar aan het afbetalen, en daar gaat ze de komende 20 jaar mee bezig zijn. En als je hier een echte tegenslag hebt, stel dat je kanker krijgt en jaren lang een dure behandeling moet volgen, dan verlies je alles. En zal de overheid je pas helpen nadat je eerst al je eigen centen hebt uitgegeven.

Je betaalt in de VS dan wel maar 30% belastingen, maar in vergelijking heb je in België veel meer kansen. Mijn ouders hebben heel normale jobs, en toch hebben ze mij en mijn zussen hogere studies kunnen laten afronden. Hier zou dat veel moeilijker geweest zijn, met hoge studieschulden. Het is hier moeilijk om te ontsnappen aan kansarmoede. Zo krijgt een school in een arme buurt, minder geld voor zijn werking dan een school in een rijke buurt. Waarom? Omdat de school betaald wordt vanuit de belastinginkomsten uit de wijken errond.

Zelf verdien ik een 4000 dollar per maand, deels in aandelen. Dat lijkt veel geld, maar met 4 kinderen die naar de unief willen gaan, kijk je toch al wel snel tegen een kost van 600.000-800.000 dollar. De ziekteverzekering kost hier ook stukken van mensen (om je een idee te geven, een basisverzekering zoals ik heb, is 380 dollar per maand) en die betaalt dan nog niet voor alles. Het is daar dus zo slecht niet in België... natuurlijk zijn er zaken die beter kunnen in België, denk maar aan al die regeringen: dat is wat belachelijk. (lacht) Wat is er dan weer leuk, of beter aan de VS? Wel, een bedrijf opstarten is hier heel makkelijk. Er komt weinig papierwerk bij kijken, en de flexibiliteit is veel groter dan in België.

Wat ik ook prachtig vind, is de natuur hier. We wonen in een omgeving waar er niet zo veel bebouwd is en je kan hier heel wat wilde dieren zien passeren. We hebben al verschillende keren vossen in onze achtertuin op bezoek gehad, en ook coyotes lopen hier rond.

Ik heb nog enkele Vlaamse tradities, zo kijk ik elke dag naar Thuis

Op 8 jaar tijd heb ik toch ook al een keer of 2-3 een bruine beer zien passeren (eentje in de buurt hier, die wandelde gewoon over straat).

De seizoenen zijn hier erg uitgesproken: in de winter kan er tot 30-40 centimeter sneeuw liggen, terwijl het in de zomer 35 graden

wordt. Het onweert dan ook geregeld.

5. IK KOM TERUG NAAR DE HEI ALS ...

Goh, ik ben hier natuurlijk enorm gesetteld. Intussen is mijn aanvraag voor een verblijfsvergunning (Green Card) ook aan het lopen, en we hopen dat we daar snel van horen. Momenteel heb ik een zogenaamd 'Einstein-visa' voor personen met *special abilities*. Fun fact: hetzelfde soort visa waar Melania Trump (als supermodel) ooit de VS mee 'binnen geraakte'.

Het zou ook heel moeilijk zijn voor ons gezin om permanent naar België te komen sinds mijn partner hier professor is en de kinderen half de tijd bij ons zijn. Mijn partner Neil is een Brits-Amerikaan, en noch hij noch zijn kinderen spreken Nederlands. 95% van de tijd gebeurt hier alles in het Engels, hoewel ik nog wel dagelijks naar 'Thuis' kijk! (lacht) Er zijn hier al wel wat Vlaamse tradities ingeslopen, zoals wafels en rijstap. Ik moet ook 's avonds voor de bedtijd van de jongste dochter Annie het avondlied zingen. Dat wiegt haar meteen in slaap.

De kinderen zijn wel al eens in het Verenigd Koninkrijk geweest. Hun grootmoeder is een echte Britse: christmas cake, christmas pudding en crackers. Dus ik zie ons dus nog niet meteen terug verhuizen. Wat ik wél graag doe... is Heikantenaars hier ontvangen! (lacht) Ze kunnen dan genieten van het echt Amerikaanse leven op het platteland.

Nele met de andere Tiptiens in 2000. (v.l.n.r. - o.n.b)

rij 1: Sanne Cloots, Linde De Vos; rij 2: Tinne Van Aggelpoel, Anneke Peeters, Els Peeters, Sofie Goelen, Stephanie Rochlé; rij 3: Nele Van Dessel, Els Van Hoof, Els Geuens, An Schroyens, Karen Van Dessel, Sofie Volkaerts, Sofie Mariën

DE MOP VAN DE MOESJ

Rompie is een braaf klein manneke van 14 jaar oud, maar is lichtelijk gehandicapt, hij heeft namelijk geen armen en benen. Wat Rompie wel heeft zijn 2 hele grote oren!

Rompie is geselecteerd om de 50 meter te zwemmen in de paralympische spelen samen met 2 tegenstanders. Samen staan ze elk op een wip-plankje te wachten tot het startschot gaat, een jongen zonder benen en meisje zonder armen en Rompie die de vlinderslag ging zwemmen met zijn reusachtige oren.

Het startschot gaat af:

KNAL

Alledrie springen ze het water in!

Het meisje en de jongen komen met zijn tweeën terug boven en schieten als een pijl door het water richting de andere kant van het zwembad, Rompie is nergens te bespeuren...

Na een minuut of twee is Rompie nog steeds niet te zien en de redders springen in het water, waar ze Rompie zo paars als een aubergine zien liggen op de bodem van het zwembad.

Ze duwen Rompie op de kant en beginnen onmiddellijk aan de hartmassage!

Opeens vliegt er een straal water uit de mond van Rompie, hij proest en wordt nog meer paars van kolere, waarop hij roept:

WELKE SMEERLAP...

HEEFT DIE BADMUTS OVER MIJN OREN GETROKKEN?!

NOG ENKELE MOPKES, GEMAAKT IN DEN CHAT TIJDENS ONZE QUIZ:

Twee Hollanders zijn een lang touw uit het water aan het trekken. Er komt maar geen eind aan. Zegt die ene Hollander: "De ene of andere sukkel zal het eind er toch niet hebben afgesneden?"

Luc Van Houtven

Er vliegt een duif over een weide met een koe in. De duif zegt "roekoe", de koe antwoordt "roeduif"

Gert Van der Borgh

2 kreeften in een schoendoos, zegt de ene tegen de andere: "das hier wel krab hé"

Peter Tielemans

Tis wit en het staat in den hoek. Wa ist ? Een stoute ijskast

Kim Discart

café **'t GEHUCHT**
Berlaar-Heikant Sinds 1950

Authentiek dorpscafé met
ruime selectie kwaliteitsbieren

www.tgehucht.be

@tgehucht

tgehucht

Hopelijk tot snel!

ERIN IS POEZENPLEEGMOEDER

Ik kijk al heel lang filmpjes van 'The Dodo'. Hierdoor ben ik 10 jaar geleden vegetariër geworden. Sinds dat moment heb ik het heel erg moeilijk met dierenleed en verwaarlozing. Liefst zou ik alle dieren in nood helpen maar daar is helaas geen beginnen aan.

Vorig jaar kwam ik regelmatig advertenties tegen op Facebook van organisaties die zich inzetten voor achtergelaten en verloren katten. Zo'n organisaties werken vaak met opvanggezinnen, na wat opzoekwerk heb ik me kandidaat gesteld om katjes op te vangen bij Helga's Poezenhuis Opvang in Keerbergen.

Sinds september 2020 ben ik katjes beginnen opvangen voor Helga, ondertussen zit ik al aan het 7de opvangkatje. Doordat mijn hondje Lou nog wat gewoon moet worden aan al dat kattengedoe gaat mijn voorkeur naar kittens.

Jonge katjes kunnen zich nog snel aanpassen aan een hond in huis. Het is moeilijk om ze af te geven maar ik trek me recht aan het feit dat ze geholpen zijn en ze een warme thuis hebben gevonden. Op mijn instagram [@fosterhomeforcats](#) kan je al mijn opvangverhalen volgen.

Erin Maris is de zorgzame en enthousiaste poezenpleegmoeder voor vele katjes.

Wat houdt pleeggezin zijn onder andere in?

- Opvanggezin zijn is vrijwillig, je verdient er niets mee maar je krijgt er heel veel kopjes en lekjes voor in de plaats.
- Als opvanggezin kies je welke periodes je kan opvangen en welke lukt. Ook kan je kiezen uit papfleskittens, kittens, volwassenkatten, zieke of bange katten en natuurlijk ook hoeveel.
- Je rijdt regelmatig naar de dierenarts om je katjes in orde te maken (steriel maken, vaccineren, chippen). De dierenartskosten worden gedragen door de organisatie.

Heb je interesse om zelf opvanggezin te worden? Ga zeker eens kijken op hun website voor meer informatie en adoptievoorwaarden: www.helga-poezenhuis-opvang.be

SERAFINE (VAN DE SPELMAN), ONS MOEKE, ONS MOEMOEKE, WORDT OP 27 FEBRUARI 90 JAAR. EEN GROOT, GEZELLIG FEEST ZIT ER HELAAS NIET IN. MAAR TOETERS, BELLEN EN VLAGGEN ZULLEN DIE DAG WEL BOVENGEHAALD WORDEN. GELUKKIGE VERJAARDAG VAN ONS ALLEMAAL!

RUDI, ANN, MARC, NADIA, GERDA, STEVEN, ANN, MAARTEN, CARISSA EN MAARTEN

GROETJES AAN...DE LIEFSTE MAMA, PAPA, BROER, ZUSSEN, SCHOONBROERS EN NEEFJE IN DE HELE WERELD! WE MISSEN JULLIE ELKE DAG, MAAR EENS WE WEER MOGEN REIZEN KOMEN WE ZO SNEL MOGELIJK LANGS OM ALLE POSITIEVE GEBEURTENISSEN VAN HET AFGELOPEN JAAR SAMEN TE VIEREN!

HEEL VEEL LIEFS,
ASTRID, RICHARD EN RUFUS (WOEF)

GRAAG WIL IK DE GROETJES AAN ONS CINDY EN DE REST VAN DE BENDE DOEN...

HOPELIJK KUNNEN WE DER SNEL NOG IS ENE GAAN DRINKEN ERGENS OEP DE HAA!!!

GROETJES,
ILSE KENS

HIP HIP HOERA VOOR ONS TANTE MARIA!
WANT DIT FANTASTISCH VROUWTJE, IS NOG GEEN OUDJE. DE TELLER STAAT SINDS 5 MAART WEL OP TACHTIG, ZE WANDELT NOG VLOT OVERAL ROND, IS DAT NIET PRACHTIG!

WE WENSEN JE ALLEMAAL EEN GELUKKIGE VERJAARDAG!
EN VIEREN DAT MET EEN GROOT FEEST, ALS HET WEER MAG!
DIKKE KUS,
JE METEKIND, SOFIE

IK MIS MIJN PLOEGMAKKERS VAN DE BOERKES
DAAR WIJ NIET KUNNEN TRAINEN EN ONS AAN DE CORONA REGELS HOUDEN ZIEN WIJ ELKAAR NIET MEER.

HOPELIJK ZIEN WE ELKAAR SNEL.
GROETJES,
STAFKE STELLA

OOK IEDEREEN WELKOM OP ONS TORNOOI OP 24 JULI 2021
INSCHRIJVEN KAN VIA WWW.DEBORKES.COM

OPROEP!

Doe zelf gratis de groetjes, samen met een foto,
via info@heikrantje.be

JOS KEULEERS WAS BELGISCH KAMPIOEN

Wie had ooit gedacht dat we het in het Heikrantje over boksen zouden hebben? Maar vroeger dan verwacht klinkt de bel voor de eerste ronde. Jos Keuleers kroonde zich in de jaren dertig tot Belgisch kampioen bij de amateurs.

TEKST Geert Fierens

FOTO'S Raymond Keuleers

WANNEER IS JE VADER BEGINNEN BOKSEN?

Zoon Raymond Keuleers (woonachtig langs de Aarschotsebaan): "In de jaren dertig heeft hij zeker zijn hoogtepunt bereikt. In 1930 won hij de Belgische titel bij de amateurs in het weltergewicht. Een struise kerel was mijn vader niet, we spreken van de gewichtsklasse rond de zestig kilogram. Het jaar daarna ging hij over naar de beroepsklasse. Hij werd vice-kampioen van België. We spreken dan van 1931."

BOKSEN, WAAROM KOOS JE VADER NIET VOOR WIELRENNEN OF VOETBAL?

"Boksen was in die tijd enorm populair. Het was een sport die door velen heel graag gezien was. Ook op de Hei, want vader had vele supporters. Hij was zeker een talent, hij werd geboren in 1911. Zijn grootste successen behaalde hij dus op jonge leeftijd. Hij was amper twintig toen hij vice-kampioen van België werd. Hij bokste tien beroepskampen."

HIJ BOKSTE VEEL EN GRAAG, WAAR TRAINDE HIJ?

"Dat was in een boksclub in Lier. Hij reed met de fiets naar daar, in de krantenverslagen noemden ze hem dan ook vaak de Liereenaar. Maar hij was er heel graag mee bezig met zijn sport, zelfs

op weg naar zijn lief Philomena kon hij het trainen niet laten."

HOE BEDOEL JE?

"Philomeen woonde in Hallaar. Als hij naar daar ging dan was dat al springend in het touwtje. Hij sprong dus letterlijk naar zijn lief (lacht). Ook dat was trainen voor hem, hij kon het niet laten. En koppelde dus het nuttige aan het aangename."

WELKE BELANGRIJKE WEDSTRIJDEN HEEFT HIJ GEBOKST?

"De kampioenschappen waar ik al over gesproken heb en hij bokste ook in Zwitserland en Amsterdam. Daar ging hij met zijn club naartoe. Hoe ze daar geraakten en tegen wie hij bokste? Ik veronderstel met de trein en tegen andere toppers, ik zou het eigenlijk niet weten. Dat antwoord moet zeker in de krantenknipsels te vinden zijn."

JE ZAG JE VADER NOOIT BOKSEN?

"Neen. Ik ben nu 83, dat kon gewoon niet. Want hij is vroeg gestopt. Maar ik heb hem wel vragen kunnen stellen en dan heb ik achteraf spijt dat ik niet meer gevraagd heb. Nu hij er niet meer is, denk ik daar wel eens aan."

WAAROM IS HIJ VROEG GESTOPT?

"Daar had zijn vrouw Philomena

een strakke hand in. Zij ging eens kijken naar een boksgala en ze heeft de hele wedstrijd gesnotterd. Ze kon het niet aanzien. Vader moest een keuze maken, of een huwelijk of stoppen met boksen. Zijn schoonfamilie noemde hem dan ook de knock-out. Zo is het gegaan. Op zijn dertigste is hem nog eens gevraagd of hij geen comeback wilde maken. Dat heeft hij wijselijk niet gedaan (lacht)."

HAD JIJ TALENT EN GOESTING OM BOKSER TE WORDEN?

"Ik deed het wel graag. Ik kan je daarover een geweldig verhaal vertellen. Toen ik in het zesde leerjaar zat vroeg de meester of ik niet eens in de klas wilde boksen tegen de klasgenoten. Vader

had me enkele trainingen mét bokshandschoenen gegeven.

Philomeen woonde in Hallaar. Als hij naar daar ging dan was dat al springend in het touwtje.

Eén per één, de banken werden opzij geschoven. En zo bokste ik zonder handschoenen en won ik elke kamp (lacht). Je kan je dat nu niet meer voorstellen, maar toen kon dat wel."

EN JE WILDE TARZAN SPELEN EN VIEL UIT EEN BOOM?

"Toen was ik zestien. Ik greep naast een tak en blesseerde me heel erg aan mijn arm. We waren met een vriendengroepje in

herstellen en eigenlijk is dat toch wel de reden waarom ik geen bokser ben geworden. Mijn arm wilde niet echt meer mee."

ALS HIJ NIET VOOR ZIJN LIEF HAD GEKOZEN WAS JIJ ER NIET GEWEEST?

"En ik niet alleen. Ook mijn zuster niet, drie kleinkinderen en zeven achterkleinkinderen."

ZIJN MOOISTE TROFEE, DAT IS DE GIGANTISCHE BEKER GEWONNEN

ALS BELGISCH KAMPIOEN AMATEURS?

"Zeker en vast. Daar was hij geweldig fier op, en die beker heb ik nog altijd in mijn bezit. Eén keer

heb ik vader heel slecht gezind gezien, toen ik als klein jongetje met die fantastische beker in de zandbak speelde.

Vader moest een keuze maken: of een huwelijk of stoppen met boksen. Zijn schoonfamilie noemde hem dan ook de knock-out.

Dat heb ik geen twee keer gedaan (lacht). En die beker is ook enorm veel gepoetst geweest. Het is een echte koperen trofee, mijn zuster nam die vaak mee naar school en daar werd die dan gepoetst."

HEB JE NOG SPECIALE HERINNERINGEN DIE JE KWIJLT WIL?

"Dat ik samen met vader in een café op de Hei naar boksen ging kijken. Toen was televisie nog in zwart-wit. Dat waren bokswedstrijden uit het verleden, een serie met bijvoorbeeld elke week een andere kamp. En dat hij vertelde dat een clubgenoot van

hem een wedstrijd bokste en de tegenstander in de ring is gestorven. Dat zal ik ook nooit vergeten."

WAT WAS ZIJN BIJNAAM OP DE HEI?

"In die tijd en ook later nog had op de Hei iedereen een bijnaam, hé. Mijn vader was Jos van Monne, want zijn vader heette Edmond. Mijn ouders hebben naast de kerk jarenlang een winkel van verf, behangpapier en drogisterij uitgebaat. Er is ook een meubelzaak met verdieping naast gebouwd." Vader Jos is 96 jaar oud geworden, moeder 'Phille' stierf in 1982."

Rondult durf ik verklaren dat heden geen enkel team bestand is tegen de Liersche Boksclub. En mits naar de wijze raadgevingen van den heer Gheuns te luisteren zie ik binnen een afzienbaren tijd nog enkele kampioenen van België uit de Liersche Boksclub groeien. He weze U voor gezegd Keuleers, Moons en Julius Aan U roem en fortuin te oogsten. Wegens plaatsgebrek zie ik mij verplicht de kampen zoo kort mogelijk samen te vatten:

4x2 m. Keuleers, Lier, wint op punten van De Haan, Antwerpen. Dat was de schoonste kamp van den avond, want beide bokkers schijnen voor elkaar gemaakt en zij geven al wat zij kunnen. Keuleers, in round twee onvrijwillig te laag geraakt, vervolgt sportief waartoor het volk hem eene machtige ovatie bezorgt. Onthoudt deze beide namen, beste lezers, daar zullen wij nog van hooren.

Clervaux. ik had een open arm-breuk. Ik weet nog dat we onderweg een vrouw aanspraken om de weg naar het ziekenhuis te vragen. Zij zag mijn arm en viel flauw. Ik heb toen lang moeten

VAN HOVE GARAGES

STEENBEEK 2 | 2590 BERLAAR | WWW.VANHOVEGARAGES.BE

- OFFICIEEL CONCESSIONAIRE RENAULT TRUCKS
- VERKOOP VAN VRACHTWAGENS & BESTELWAGENS
- DESKUNDIG ADVIES
- TACHO- & LAADKLEPSERVICE
- OOK VESTIGINGEN IN LEUVEN, WOMMELGEM & KRUIBEKE
- UITSTEKEND UITGERUSTE WERKPLAATSEN
- 24-UURS SERVICE

VAN HOVE MOBIEL
VERHUUR VAN TREKKERS,
VRACHTWAGENS, BESTELWAGENS,
MINIBUSSEN,...

ROPE SKIPPING: VOOR JONG ÉN OUD(ER)

Rope skipping is voor het grote publiek nog een vrij onbekende sport, maar de Hei heeft een heuse en zelfs grote vereniging: JumpXtreme. Sinds 2005 wordt er al in het touwtje gesprongen. Voorzitter Tine Bleeckx en onder-voorzitter Kimberly Jacobs lichten toe.

TEKST Geert Fierens
FOTO'S Tine Bleeckx

Enkele enthousiaste leden van JumpXtreme (v.l.n.r.): Liesbet, Marlies, Maya en An.

IK VAL METEEN MET DE DEUR IN HUIS: WAT IS ROPE SKIPPING?

Tine: "Eigenlijk kan je dat het beste vergelijken met touwtjespringen, al vind ik dat wat te vaag. Dans en turnen is het zeker niet, ook al behoort rope skipping tot de gymnastiekfederatie. Je kan het individueel doen of in groep, met één touw of twee of zelfs meerdere en met of zonder muziek. Je hebt dus een brede waaier aan mogelijkheden en het is zeker niet zomaar in een koordje springen."

IN 2005 WERD JUMPXTREME OPGERICHT DOOR TOM BRASSEUR EN KAREN VAN LOY. HOE BELANGRIJK ZIJN DEZE TWEE PERSONEN BINNEN JUMPXTREME?

Tine: Deze twee zijn heel belangrijk voor onze club, JumpXtreme. Zonder de vorige voorzitter Tom en ondervoorzitter Karen was er van rope skipping op de Hei wellicht geen sprake geweest. Zij hebben de club eigenlijk gemaakt tot wat ze nu is."

JUMPXTREME WAS GEBOREN, HAD ZIJ OOK SNEL VEEL LEDEN?

Kimberly: "Tja, in 2005 waren wij nog niet bij de club betrokken. Dat kan ook moeilijk want toen waren we nog heel jong (lacht). Ik ben nu 22 en Tine is 23. Maar Tom vertelde ons dat het vrij snel ging. Er was

veel mond-tot-mondreclame en vrienden sloten snel aan. Je zag en ziet nu nog trouwens dat kinderen vaak andere kinderen overtuigen om aan te sluiten."

OPVALLEND: JULLIE HEBBEN EEN PAK TRAINERS EN OOK HULP-TRAINERS. GAAT HET DAN ZO MAKKELIJK DIE TE VINDEN?

Kimberly: "Makkelijk is veel gezegd, maar op zich heeft de club daar nooit echt problemen mee gehad. Ik denk dat we ongeveer over een twintigtal trainers en hulptrainers beschikken. De meeste trainers vinden het goed dat ze één uur per week training geven. En op die manier kan je toch een heel aantal geïnteresseerden overtuigen."

DOEN JULLIE OOK MEE AAN WEDSTRIJDEN?

Tine: "Daarvoor moet je onze leden verdelen in competitief en recreatief. Onze competitieskippers nemen deel aan Provinciale en Belgische kampioenschappen. Deze wedstrijden worden zowel op individueel- als op teamniveau georganiseerd. De recreatieve skippers kunnen deelnemen aan de Recreacups en de Recrea showteams. Tom, de vorige voorzitter, vond het belangrijk dat elke skipper plezier vindt in de sport. We vinden dit een belangrijke waarde die we zeker willen behouden binnen JumpXtreme. Elke skipper moet steeds met een goed gevoel

naar huis gaan en een skill bijgeleerd hebben die bij zijn eigen niveau aansluit."

TOM BRASSEUR WAS VELE JAREN VOORZITTER. HIJ STOPTE VORIG JAAR, WIE NAM HET OVER?

Tine en Kimberly: "Dat zijn wij en we zijn er mee bezig van januari 2020, dus nu exact een jaar geleden. Eigenlijk zijn we erin gerold en stond het in de sterren geschreven. Toen Tom ons vroeg om de club over te nemen hebben we dan ook niet getwijfeld. Tom wilde samen met zijn vrouw Karen meer tijd aan het gezin besteden. We nemen alle beslissingen samen en nu met corona zien we elkaar bijna dagelijks op Zoom."

TINE EN KIMBERLY, WAT IS MOMENTEEL JULLIE TAAK BINNEN JUMPXTREME.

"We nemen de organisatie op ons en we zijn er eigenlijk constant mee bezig. Binnen de club is er ook een ploeg fantastische trainers waarop we steeds kunnen rekenen. Net voor de tweede lockdown werd er door enkele van onze trainers een evenement georganiseerd. Het is mooi om te zien hoe alle trainers en andere helpende handen zich inzetten voor de club."

JULLIE HEBBEN EEN FLINK AANTAL LEDEN, HOE ZIT HET MET DE VERDELING JONGENS/MEISJES?

Ook bij JumpXtreme moest er de afgelopen maanden digitaal vergaderd worden.

De leden van JumpXtreme in actie.

Tine: "We hebben exact 118 leden en het verschil tussen jongens en meisjes is vrij groot. We tellen dit clubjaar 9 jongens, maar dat is een verdriedubbeling tegenover vorig jaar. Toen waren het er maar drie." Jongens geven toch dat tikkeltje meer als het over kracht gaat. Meisjes zijn dan weer eleganter."

ER IS EEN VERDELING RECREATIE/COMPETITIE, WAT IS HET GROTE VERSCHIL?

Kimberly: "Daar is de verhouding dertien competitief en de rest recreatief. Zij die aan competitie doen trainen tot vier keer per week, voor de recreanten is dat maximaal twee keer per week."

"OM KWART OVER VIER NEMEN WE ONZE TOUW VOOR TIEN MINUUTJES ROPE SKIPPINGPLEZIER?" LEG DAT EENS UIT.

Tine: "Zo staat het inderdaad op de website (lacht). Tijdens de eerste lockdown konden we niet meer trainen. We werkten een online alternatief uit voor onze leden zodat ze toch nog konden blijven rope skippen.

Dit clubjaar, dat in september begon, hebben we twee maanden normaal kunnen trainen. Sinds de tweede lockdown trainen de skippers tot twaalf jaar nog fysiek. De groepen boven twaalf jaar springen online. We zijn blij dat we toch nog een alternatief aan onze leden kunnen bieden. Al kunnen we niet wachten om onze skippers terug in de sportzaal training te geven.

MEN SPREEKT OP JULLIE WEBSITE OVER RECREACUP EN RECREA SHOWTEAMS?

Tine: "Recrea Cup en showteams zijn wedstrijden voor recreanten, met ook optredens voor een publiek. En dit is toch iets wat de vorige voorzitter Tom heel belangrijk vond, ieder lid moet het graag doen en moet naar hartenlust kunnen springen. We doen geregeld ook zelf een grote show, afwisselend in Klein Boom te Putte en Zwaneberg in Heist."

IS HET MOEILIK OM LEDEN TE WERVEN, OF ZIT JUMP EXTREME IN DE LIFT?

Tine: "We zitten nog in de lift. Als je ziet wat een vooruitgang we in die vijftien jaar gemaakt hebben. Oorspronkelijk werd in de turnzaal van de basisschool op de Hei geoefend. Daarna werd uitgeweken naar de Sportschuur op de Hei, en nu zitten we op twee locaties. De Sportschuur en de turnzaal van het Heilig Hart van Maria Instituut in het centrum van Berlaar."

WAT IS JULLIE PERSOONLIJKE MOTIVATIE?

Kimberly: "Eén woord goesting en passie. Ik zat in het derde leerjaar toen ik ermee begon en heb dan alles doorlopen: gewoon lid, hulptrainer en trainer. En dan rol je bijna

als vanzelf in de taken die we nu hebben. We zijn er eigenlijk alle dagen mee bezig."

Tine: "Rope skipping is na al die jaren echt mijn passie geworden. Ik vind het zeer fijn dat ik deze passie tijdens trainingen mag doorgeven aan jonge skippers. Ik hoop dat zij de rope skippingmicrobe ook te pakken krijgen."

HET JUMPXTREME DEMOTEAM GEEFT OPTREDENS VOOR FEESTJES. IS DAAR VEEL VRAAG NAAR?

Kimberly: "Ja toch wel. We hebben al twee keer opgetreden op de kerstmarkt en de avondmarkt in Berlaar. We staan ook soms om jaarmarkten en op schoolfeesten. Daarnaast worden we ook vaak uitgenodigd op te komen optreden bij andere verenigingen. We organiseren ook jaarlijks een club-

Sportliefhebbers van de Hei, even jullie aandacht!

Natuurlijk is het de bedoeling om elke sporter aan bod te laten komen. Dus ook de individuele atleet.

Ben of ken jij een zwemmer, fietser, loper, turnster, muurklimmer, wandelsporter, roeier, handballer, ...

Dan kom jij zeker in aanmerking voor het Heikrantje. Vergeet ons dan niet te contacteren op geertfierens@yahoo.com.

Hoe meer namen, hoe meer leesplezier.

Tot in mijn mailbox.
Geert

FRITUUR 'T VOLLE BAKSKE

Itegembaan 89, 2590 Berlaar
03/482.04.35

openingsuren;

ma	17 u - 20 u
di	17 u - 20 u
wo	17 u - 20 u
do	gesloten
vr	11.30 u - 13.30 u
za	16.30 u - 20.00 u
	16.30 u - 20.00 u
zo	11.30 u - 13.30 u
	16.30 u - 20.00 u

vanaf 1 april open tot 21 u

NEW THINKING. NEW POSSIBILITIES.

Garage Wuyts
Berlaarbaan 10 • Beerzel-Putte
015 75 61 27
www.garagewuyts.com

15 WEETJES OVER JUMPXTREME

NAAM

JumpXtreme

CLUBKLEUREN

Rood-wit

LEDEN

118

PLOEGEN IN COMPETITIE

Drie teams

ADRES

De Sportschuur, Heistsebaan 83
en Turnzaal HHVM, Sollevelden 5

SECRETARIS

Kimberly Jacobs

OPRICHTINGSDATUM

2005

VOORZITTER

Tine Bleeckx

WEBSITE

www.jumpxtreme.be

OPMERKELIJK

In Vlaanderen zijn er veel rope skipping-clubs. In onze provincie zijn er zeventien clubs. In Franstalig België bestaat het (wellicht) niet want bij een BK zijn er geen Franstalige deelnemers en het BK wordt altijd in Vlaanderen georganiseerd. Ook Nederland telt niet veel skippers want op een BK is er elke keer de deelname van één Nederlandse ploeg.

LEUK VERHAAL

JumpXtreme werd al uitgenodigd voor een special act op het Belgisch kampioenschap. De act (of uitvoering) was dan ook heel bijzonder. Met zelfgemaakte lichtgevende touwen kon JumpXtreme het publiek meer dan bekoren.

WAT JE NOG MOET WETEN

Ook de mama's en de papa's van de jeugdige leden springen in het touwtje. Op een gegeven moment werd die vraag gesteld en uiteraard positief beantwoord. Voortaan springen zij elke week in groep één uur in het koordje. Als corona dat binnenkort weer toelaat natuurlijk.

TRAININGEN

Elke dag, behalve dinsdag van 17.30 uur tot 22 uur, ook in het weekend: dan wordt er getraind in de voormiddag tot 12.30 uur. Voor gedetailleerdere info, zie website.

WEDSTRIJDEN

Competitie: PK en BK (Provinciaal kampioenschap en Belgisch kampioenschap) + Recreatief: Recreacup en Recrea showteams.

KATRIEN HEREMANS
DIERENARTS

Kleine huisdieren, paarden, kleine herkauwers

Aarschotsebaan 184, 2590 Berlaar

Steeds bereikbaar voor een afspraak op

0494/48.35.09

Of via mail naar

info@katrienheremans.be

www.dierenarts-katrien-heremans.webnode.be

Uw gezondheid, onze zorg

APOTHEEK PROOST-HEYLEN

Aarschotsebaan 82 | Berlaar-Heikant

015/241.568

www.apotheekproost.be

info@apotheekproost.be

CAFÉ DE OUDE SPAR

Vandaag: De Groene Speer/De Oude Spar/Twisthoek/De Oude Spar

AARSCHOTSEBAAN 2

Op het moment dat we dit schrijven, staat één van de oudste cafés van de Hei te koop (Wijns, 220.000 euro), Lamot verkoopt immers zijn patrimonium.

Misschien zijn er lezers die een hoofdstukje van de rijke geschiedenis willen toevoegen?

TEKST Wim Soons

FOTO'S Jef de Ceuster en Stefan Adams

DE OUDE SPAR

Voor 1918: Leopold Maris (Pol van Tistjes) en Clementina Aerts

1920 - 1930: Jules Vettters en Verreyd

1930 - 1945: Staf Janssens (bult Staf)

Hij had die bijnaam omdat hij verdeler was van Boeldbier (brouwerij Mena te Rotselaar)

1945 - 1960: Joris van der Veken (Jorre) en Virginie Vervloesem en Bellekens

"Het eigenlijke café was gelegen op het grondgebied Berlaar. De achteruitgang van het café en het bierkot was gelegen op grondgebied Itegem. Voordat er in 1960 de waterleiding was aangelegd in Berlaar was iedereen aangewezen op putwater. De kwaliteit van het putwater in Der Oude Spar was niet goed. Daarom ging de Jorre soms water halen aan de overkant van de straat. De mensen zeiden dan: "De Jorre goâ van Balder over Itegem water halen in Bjeizel".

TWISTHOEK

1960 - 1975: Leys en Melle

DE OUDE SPAR

1975 - 1992: Desiré Van Baelen

1992 - 2014: Stefan Adams

SUPPORTERSCLUB FC BARCELONA

PENYABLAUGRANADELABOMBA

2017 - 2021

Initiatief van Jan Verzwylfel (JG Wines) en Jiri Peeters (De Poemp)

Betekenis lange naam: alle supportersclubs van FC Barcelona moeten beginnen met Penya, blau grana zijn de clubkleuren van Barça en de la bomba verwijst naar hun eerste thuishaven, De Poemp.

De Groene Speer

Op de kaarten van de bekende cartograaf Philippe Vandermaelen, die hij maakte tussen 1846 en 1854, zien we aan het kruispunt van Aarschotsebaan – Houwstraat – Isschotweg al 'de Groen Speer Cab'. Cab. staat voor cabaret of herberg. In een notariële akte van 1902 wordt Jan Wauters vermeld als herbergier van de Groene Spar

Stefan: "Frans 'gitaar' Maris, een icoon van de Hei. As Franske goe zat was, ging hij na huis zen gitaar hale en dan had tem e lieke zelf gemokt datterm altij zoeng."

Stefan: "de Polle, neffe onze pa, dieje op onze lesten dag de lesten Orval drinkt."

Stefan: "Ik hem in 't café heel veul plezier gemakt, en den tijd van mijn leven beleefd. En vanalles meegemakt!"

En den Bol, of Mario Knor, die dronk nen bak Duvel uit. En oep ne nacht stonnek achter mijnen toog en twee flikke oto's met zwaailichte rijde nen oto klem recht veu mij aan de lichte. Zij goe zat, ma ze kwam frikadelle ete bij mij. En de flikke kreghe heuren oto ni vant straat dus hee ze te zelf van de baan moete zette en mo lache."

LOKAAAL ERFGOED: ONDERWIJS OP DE HEI

TEKST Frans Busschots - FOTO'S Diaclub Gullymo

Het wit huizeke, het eerste schooltje op de Hei. Tegenover het kerkhof, Intussen afgebroken.

De gemeenteraad van 26 mei 1865 van de gemeente Berlaar vond dat die van de Hei maar een klein beetje goede wil moesten tonen. Wat is nu 4 of 5 km lopen naar een kerk of school. De kerkelijke overheid was voorstander van de bouw van een kerk of noodkerk, maar de gemeente die voor de centen moest opdraaien had een andere kijk op die dingen. Toch waren de argumenten van het gemeentebestuur maar aan de flauwe kant, vond men toen.

Met een kerk te vragen was het waarschijnlijk een beetje te hoog gegrepen, vond Gommarus Bruyndoncx, geboortig van Heestenheide (Beerzel). Vraag een school, stelde hij voorop. Dat kost niet zoveel en later kun je nog zien. Ja, daar was niets aan verloren. En eens je een aantal kinderen

in je school hebt dan kun je voor die kinderen het een en ander aan de gemeente vragen. Neem nu bijvoorbeeld ter voorbereiding van de plechtige communie.

Het onderwijs in de nieuwe gemeenteschool was gratis voor de kinderen van de gehuchten van Heikant, Leemputten en Heesten.

Daarvoor verliezen die kinderen, die dan naar Berlaar, of naar Heist op den Berg moeten lopen, een halve dag schooltijd. Een school en een kerk, dat is iets dat samengaat. Politiekers moet je bespelen. Daarbij: zij hebben het ook niet zo gemakkelijk. Geld uitgeven daar komt altijd kritiek op.

De wijze raad van Gommarus Bruyndoncx werd opgevolgd. Eind 1865 of 1866 werd een school aangevraagd. Na veel moeilijkheden en tegenwerkingen van de gemeenten Berlaar en Itegem, werd tot het bouwen van een school besloten. Zoals ik al in vorige tekst over de Hei schreef, waren er vroeger, voordat de officiële school gebouwd werd, meerdere private scholen in werking. Voor kinderen van bijvoorbeeld grote boeren of gegoede mensen. Het onderwijs in de nieuwe gemeenteschool was gratis voor de kinderen van de gehuchten van Heikant, Leemputten en Heesten. Voor de kinderen van de gemeenten Beer-

DE BOSKESHOEVE
HOEVE - IJS
0477/37 43 66
INFO@VDBTUINEN.BE

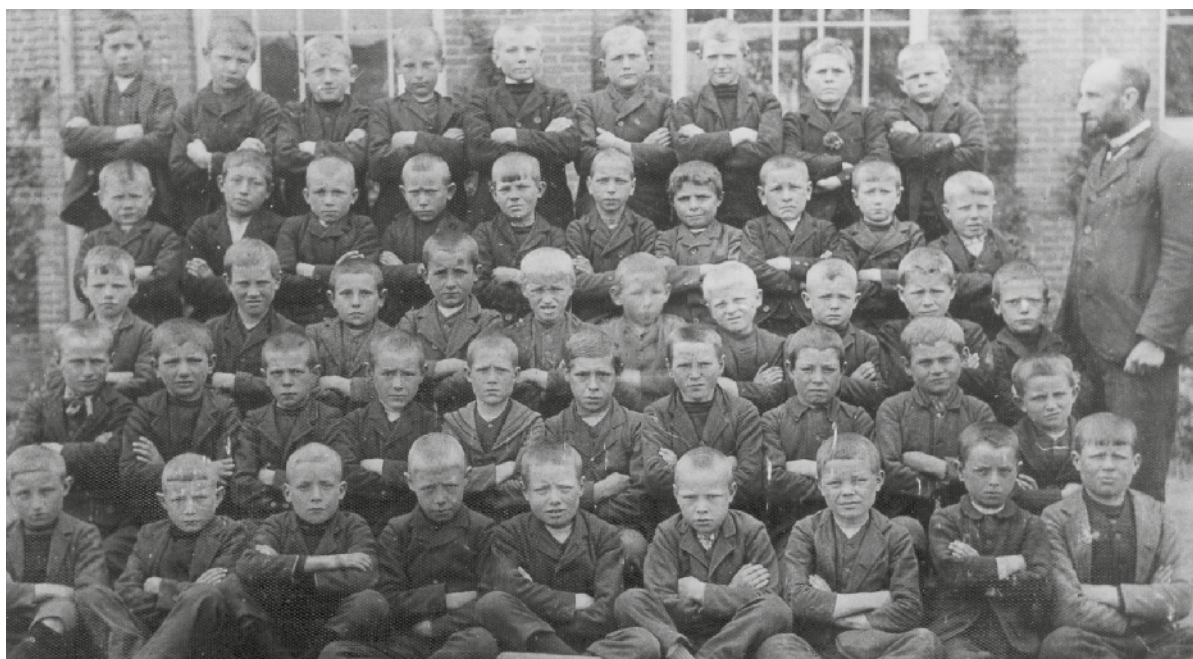
Bezoek onze ijs automaat →
STEENSTRAAT 8 - 2580 PUTTE

Volg De Boskeshoeve op Facebook!
Literdozen en ijsstaarten in smaken naar keuze op bestelling

zel en Heist-op-den-Berg, binnen de omgrenzing van de parochie, was het onderwijs niet gratis. Voor de bouw van de school kocht Berlaar een stuk grond aan, beslissing die genomen werd tijdens

De zusters Maricolen die les gaven op de Hei.

Meester De Belser met zijn 48 leerlingen op 16 juni 1906.

de vergadering van 7 september 1868.

De raming van de kosten voor het bouwen van de school bedroeg 18.400 frank. Dat kon niet. Dus werd het bedrag en de bouwplannen aangepast. Het bedrag van 12.500 frank mocht niet overschreden worden. In september 1870 was de school klaar en bemeubeld. De school bevatte twee klassen (5,4 x 7,5 x 4,3 meter hoog). Er waren 3 'gemakken' voor de meisjes en 2 voor de jongens. Op 15 september 1870 werd de heer Martinus Loduvicus Kocké de eerste onderwijzer van de school van de Hei. In 1873 telde de school 52 jongens en 40 meisjes. Dat was te veel voor een onderwijzer en een 'moniteur', zeg maar een oppasser. Er werd een tweede leerkracht aangeworven.

De kwaliteit van een private school was beter dan de gemeenteschool waar er makkelijk 45 kinderen in de klas zaten

De school op de Hei was een zegen voor de kinderen, zeker voor de kinderen die tot Berlaar en Itegem behoorden: zij kregen immers gratis onderwijs. Maar de private scholen bleven weelderig tieren. Het was immers bijna privaatonderwijs, zo maar met enkele kinderen tegelijk in een klein klasje. In de gemeentelijke school waren immers maar twee klaslokalen en er waren in 1870 zelfs al 92 leerlingen.

Jan Corneel De Belser, geboren te Schriek, werd op de Hei hoofdonderwijzer van 1882 tot 30 juni 1927, Maria De Belser, zijn dochter, nam zijn taak over. Zij bleef hoofdonderwijzer tot 1936.

DE ONDERWIJSWET VAN 1842

Door deze wet worden de gemeenten verplicht om gratis onderwijs aan te bieden aan de kinderen die op hun grondgebied wonen. Beslist een stap in de goede richting. Maar er zat zeker nog te weinig structuur in het onderwijs. Sommige kinderen kwamen er helemaal niet aan toe om aan het onderwijs deel te nemen. Sommigen specialiseerden zich in 'haagschool houden', spijbelen zou men nu zeggen. Anderzijds was het ook zo dat de armste kinderen meestal na de communie thuis moesten werken of om een andere reden de school verlieten. Onderwijs voor iedereen, maar de armste kinderen waren duidelijk benadeeld. Trouwens de kwaliteit van de private scholen was meestal beter en intenser. Klassen met

45 leerlingen en de beperkte didactische materialen waarover men beschikte en dan begrijpt men meteen dat de brave leerkracht 's avonds moe thuiskwam van de school. Men schreef toen met lei en griffel. Huiswerk was toen zeker nog niet zo ingeburgerd. Wie centen had studeerde zeker vlotter.

DE ZUSTERS MARICOLEN

Op 23 april 1897 kopen de zusters Maricolen van Antwerpen een eigendom van Petrus Vermeulen voor de prijs van vijfduizend driehonderd frank.

Vanaf dat moment waren de zusters erg actief op de Hei. Zowel voor de school als voor de parochie. Kleine kleutertjes vol zorgen en verdriet omdat ze met andere kleuters in een klasje moesten zitten en in een heel ander en vreemd leefmilieu terechtkwamen, werden door de zusters goed verzorgd. Kleuters en meisjes tot 14 jaar genoten uitstekend onderwijs bij de zusters Maricolen. Vele jaren later ontstond er op de Hei een kleine schoolstrijd en tot slot een fusie met de gemeentelijke school. De vroegere meisjesschool wordt momenteel omgebouwd tot sociaal appartementen door sociale huisvestingsmaatschappij Zonnige Kempen.

Vanaf 1950 ongeveer studeerden de kinderen langer dan tot 14 jaar. Vanaf 12 jaar trokken ze naar de vakschool, het college of een andere middelbare school. Later werd de leerplicht tot 18 jaar uitgebreid en voor kleuters begon de klas al vanaf twee jaar en half.

Voor wie jaren bij de zusters op de school zat en nu de verloederde gebouwen ziet staan in afwachting van een nieuwe bestemming, moet toch ergens een pijn voelen. Al die jaren van zoete herinneringen vaag je zo maar niet weg. We kunnen de zusters Maricolen niet genoeg dankbaarheid betonen voor wat zij op de Hei gerealiseerd hebben. Ze waren van 's morgens tot 's avonds in de weer. Chapeau!

Meester De Belser en zijn leerlingen. Links zie je de huidige turnzaal.

**Dirk
Beenhouwerij**
vers vlees, charcuterie en feestschotels

Kom ons team versterken

Wij zijn op zoek naar weekendhulp!

Ben jij een student of flexi-jobber die graag de handen uit de mouwen steekt? Kom ons winkelteam dan versterken!

Stuur je CV naar kensdirk@gmail.com.
Meer info? Mail of spring gerust eens binnen!

Mijnheer De Belser,
Gefiel de genaamde V.H. in uw school
op te nemen.
Zijn gedrag laat vol te wensen.
Ik verzoek u er zeer streng op te zijn.
Op voorhand dank.
H. Lambrechts
Burgemeester
Berlaar.

Burgemeester Lambrechts vraagt aan meester De Belser om een moeilijke leerling 'aan te nemen in zijn klas.'

WWW.MERKAA.BE

Limonade
Op basis van puur sap

Ice-t
met verse thee

Losse thee
hoge kwaliteit

HEIKANTS VOOR GEVORDERDEN

TEKST Jan van de Haa

Best luidop te lezen!

Haa was een bekke staaf.

Onze voo, dieje juitte faateleek Gustave, ni Gustaaf mo Gustave. Da haa te mooke mèj het faat datter in nèjgetienhonderdenzes in de Woole gebaure was, in de gebuure van Charlerwa. Haa hee nen taat in de Kanneda gewuind en gewerkt en in zen joenge joore issem oep de Gangelenberg terechtgekaume en nog wa looter oep de Uisschotseboon. Doo heettem een tijdje in vèrrekes gedoon mo da was vуй maanen taad. Ik hem noewet ni annes gewèjte asdatter baa den Boowel werrekte.

Onze voo dieje was oep de Haa gekend as Staf, of Staaf. Oewek wel as Staaf van Nolle, want zaan vooder en maan groewetvooder dieje juitte Arnold (Nol dus) en zoewedus wier da dan Staaf van Nolle.

Tot hie den intrau want naa wuirret ingewikkeld.

Oep zèjkerren dag goeng onze voo iet bestelle baa een firma in Juit. De maggezaanier baa die firma da was ne kozaan van ons moe. Da was Joske van noenkel Susse. Mo onze voo dieje kende Joske ni en Joske kende onze voo ni.

Noenkel Lewie, da was nen bruur van ons moe, en dus oewek ne kozaan van Joske van noenkel Susse, en noenkel Lewie wist van onze voo datdieje iet goon bestellen haa doo in Juit. Noenkel Lewie kwam Joske van noenkel Susse tèjge oep Balder mèt en ze gerokte wadoon de klap.

Oep ne gegèjve moment vroogt noenkel Lewie oon Joske van noenkel Susse : " Hee dieje van ons Zèjva vellèje week niks kaume bestelle baa èllen oept werrek ? "

Joske dieje kwam oowet de loecht gevalle want dieje kende onze voo ni mo haa waa datdan toch ni loote zien en haa zaa (met een stem vergelijkbaar met die van Philippe Geubels) : " Jaa, diejen hemmek gezien . " En noenkel Lewie, dieje vroogt dan : " En wa zaatem Joske, ik zen Staaf ? " Joske van noenkel Susse diejen antwoord dan mèj de histaurisse wourde : " Jaa , haa was een bekke staaf . "

CURSIEFJE

TEKST Frans Busschots

Mijn eerste lief.
Ze had mooi blond haar,
goudgele lokken
die dansten in de wind.
En zachte lichtblauwe ogen
die ze op mij liet neerdwarrelen.

Mijn eerste lief.
Ze was nog net geen twaalf jaar.
Ze stond naast mij wanneer we
van de school in stoet naar de kerk
stapten, een beetje onzeker
en verlegen, maar loeren dat
ze kon!
Was ze verliefd, denk je?

Mijn eerste lief.
Ze was mooi, geduldig en lief.
Hoe ze heette?
Ik ben niet meer zeker.
Soms denk ik dat ik het nog weet,

maar dan twijfel ik weer.
Maar al die jaren heb ik
één ding zeker geweten:
ze was lief, héél lief
en haar glimlach kon ik niet
vergeten.

Vele jaren later
ontmoette ik een mooie vrouw,
met mooie blonde lokken
en zachte lichtblauwe ogen.
Daarmee ben ik later getrouwd.
Is zij niet het evenbeeld van dat lie-
ve meisje
naast wie ik moest gaan staan
tijdens de voorbereiding
van onze Plechtige Communie?
Ze was en is nog steeds:
zo lief!

HEIKANTS VOOR BEGINNERS

allezeleve
altijd al, steeds

bediejeme ('k zal a bediejeme is)
zodadelijk, bijna

flèbbeke
het favorietje (van de meester, van de ouders ...)

klown
klomp (schoeisel uit hout)

meutte(ke)
kalf(je)

plastron
(strop)das

stammeneij
café

jeirdolleke
veldmuis

Ik kom ook aan huis!

Gespecialiseerde voetverzorgster

Anneemie

0479 63 06 67
info@pedicureberlaar.be
www.pedicureberlaar.be
Montystraat 2E - 2590 Berlaar

Wil je ook graag adverteren in een volgende editie? Neem vrijblijvend contact met ons op! **Stuur je gewenste advertentieformaat door naar info@heikrantje.be.**
Heb je graag hulp bij het opmaken van je advertentie? Ook dat regelen we voor jou met plezier.

ADVERTENTIEFORMATEN

Plaats	1 pagina = A3 (290x420)	Aan te leveren formaat (bxh)	Prijzen, excl. btw	Optioneel Prijs opmaak adv
Cover	1/2	260 x 190 mm	€ 475	€ 50
Cover	1/4	125 x 190 mm	€ 300	€ 50
Cover	1/8	125 x 90 mm	€ 175	€ 50
Midden	2	550 x 390 mm	€ 425	€ 100
Midden	1/1	260 x 390 mm	€ 250	€ 75
Midden	1/2	260 x 190 mm	€ 150	€ 50
Midden	1/4	125 x 190 mm	€ 90	€ 50
Midden	1/8	125 x 90 mm	€ 60	€ 50
Midden	1/12	80 x 90 mm	€ 45	gratis*
Midden	1/16	57,5 x 90 mm	€ 35	gratis*
Midden	1/35	47 x 44 mm	€ 25	gratis*
Backcover	1/1	260 x 390 mm	€ 400	€ 75
Backcover	1/2	260 x 190 mm	€ 225	€ 50
Vacature	1/8	125 x 90 mm	€ 60	€ 50
Rouwbericht	1/12	80 x 90 mm	€ 45	gratis*
Immo	1/12	80 x 90 mm	€ 45	gratis*

**Gratis opmaak is louter tekst. Indien er een specifieke opmaak gewenst is, kan je ons hier vrijblijvend over contacteren. Prijzen voor opmaak staan hierboven vermeld.*

COLOFON

Coördinatie en redactie
Wim Soons

Met bijdrage van
Nele Van Dessel
Geert Fierens
Frans Busschots
Jan van de Haa
Moesj
Wijlen Frans Maris (dialect)

Fotografie
Ann Van de Voorde

Vormgeving
Sofie Soons

Website
Kevin Van den Brande

Social Media
Yoran de Wilde

V.U.
Wim Soons
vzw Onder Onze Kerktoren
Diamantstraat 18, 2590 Berlaar

Oplage
4 250 ex.

**Alle info en Heikrantje digitaal,
lees je op heikrantje.be**

Suggesties? Vragen?
Via info@heikrantje.be

Dirk

Beenhouwerij

vers vlees, charcuterie en feestschotels

50

50 jaar familietraditie in Berlaar-Heikant

**VERKOOP
VERHUUR
HERSTELLING**

Aarschotsebaan 262 - 2590 Berlaar • 03/482.28.46
BE 0469.713.095 • info@ctmmotorhomes.be

Industrielaan 10, 9990 Maldegem • 050/666.359
BE 0676.625.775 • maldegem@ctmmotorhomes.be

WWW.CTMMOTORHOMES.BE

FLEURETTE

FLORIUM

SUNLIVING

Bakkerij Beau

Brood - Banket

Koffiehuis - Ontbijtmanden

Openingsuren:

MA: GESLOTEN

DI - DO: 07:00 - 18:00

VRIJ-ZON: 07:00 - 16:00

Paaschocolade verkrijgbaar!

Aarschotsebaan 71/1
2590 Berlaar Heikant
Tel. 032846680

Een beetje Hei in het mooie Andalusië
weg van alle drukte:
B&B Casa Uva española

We zijn verhuisd van een geweldig gehuchtje 'de Hei' in België naar eentje in Spanje - 'Arroyo Coche' in de provincie Málaga.

Onze B&B heeft 4 kamers met eigen badkamer waar uiteraard alle moderne comfort aanwezig is. Het is tevens mogelijk om onze casita in zijn geheel te huren (2 slaapkamers met badkamer, keuken en privé terras.)

In onze tuin ligt een groot privé zwembad (5 x 10m) en verschillende terrassen met adembenemende uitzichten. Ook al wonen wij in het binnenland, toch is de bereikbaarheid hier optimaal en kan je van bij ons de mooiste steden en natuurparken van Andalusië bezoeken.

Ingrid en Harry
Tel. 0034 643 210 008 - 0034 619 255 604
Website : www.uva-espanola.com
Email : info@uva-espanola.com